

Środa, 6 lipca 2011 r.

22. wyraża zaniepokojenie skażeniem żywności i pasz, np. dioksynami, i wzywa państwa członkowskie do rygorystycznego wykonywania i stosowania istniejących regulacji dotyczących kontroli żywności i pasz oraz zarządzania ryzykiem, a w razie potrzeby do zaostrzenia tych przepisów, a także zapewnienia bardziej zharmonizowanego ich stosowania w oparciu o wspólne wytyczne na całym rynku wewnętrznym;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia środków, które zapewnią przestrzeganie przepisów rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i rozporządzenia wdrażającego (UE) nr 142/2011 dotyczących przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przed przekształceniem w biogaz i użytkowania lub usuwania pozostałości fermentacyjnych oraz zapewnią, że nie będzie dochodziło do niezgodnego z prawem przenikania do łańcucha paszowego; ponagla Komisję do skontrolowania wdrażania obowiązujących przepisów w państwach członkowskich, aby zapewnić obieg zamknięty dla tej działalności

Mięso odkostnione mechanicznie

24. wyraża zaniepokojenie obecnym prawodawstwem UE dotyczącym mięsa odkostnionego mechanicznie i jego wdrożeniem w państwach członkowskich;

25. wzywa państwa członkowskie do przeglądu wdrożenia definicji mięsa odkostnionego mechanicznie zgodnie z obowiązującymi przepisami;

26. wzywa do obowiązkowego etykietowania mięsa odkostnionego mechanicznie w żywności, aby lepiej informować konsumentów, co umożliwi im dokonywanie świadomych wyborów;

27. zwraca się do Komisji z wnioskiem o informowanie krajów trzecich o wszelkich zmianach rozporządzenia w sprawie TSE, a także środków odnoszących się do TSE;

*

* *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego sprawozdania z wykonania Radzie oraz Komisji.

Bezpieczeństwo lotnictwa ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń prześwietlających

P7_TA(2011)0329

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie bezpieczeństwa lotnictwa, ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń prześwietlających (2010/2154 (INI))

(2013/C 33 E/13)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie użytkowania skanerów ciała w portach lotniczych UE (COM(2010)0311),

— uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2008 r. w sprawie wpływu środków dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa oraz urządzeń prześwietlających pasażerów na prawa człowieka, prywatność, godność osobistą i ochronę danych ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 E z 21.1.2010, s. 71.

Środa, 6 lipca 2011 r.

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2010 z dnia 4 marca 2010 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego ⁽³⁾
- uwzględniając piąte sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (COM(2010)0725),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opłat za ochronę lotnictwa ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia stopnia narażenia ogółu społeczeństwa na oddziaływanie pól elektromagnetycznych (od 0 Hz do 300 GHz) ⁽⁵⁾
- uwzględniając dyrektywę 2004/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi) (osiemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (sztucznym promieniowaniem optycznym) (dziewiętnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającą podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego ⁽⁹⁾,
- uwzględniając opinię Sekcji Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie użytkowania skanerów ciała w portach lotniczych UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 3.4.2009, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 5.3.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 164.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 199 z 30.7.1999, s. 59.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 24.5.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 38.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1.

Środa, 6 lipca 2011 r.

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0216/2011),

Urządzenia do prześwietlania osób

- A. mając na uwadze, że „urządzenie do prześwietlania osób” to termin ogólny używany do opisu technologii umożliwiającej wykrywanie przedmiotów metalicznych i niemetalicznych schowanych w ubraniu; mając na uwadze, że przez „skuteczność wykrywania” rozumie się właściwość urządzeń do prześwietlania osób wykorzystywaną w celu wykrywania zakazanych przedmiotów schowanych przez kontrolowaną osobę w ubraniu,
- B. mając na uwadze, że ramy regulacyjne UE w zakresie ochrony lotnictwa przewidują różne metody i technologie kontroli, które uważa się za odpowiednie do wykrywania przedmiotów zabronionych ukrytych w odzieży, spośród których państwa członkowskie wybierają jedną lub więcej; mając na uwadze, że urządzenia do prześwietlania osób obecnie nie znajdują się na liście tych metod i technologii,
- C. mając na uwadze, że w chwili obecnej niektóre państwa członkowskie używają przejściowo – maksymalnie przez okres 30 miesięcy – urządzeń do prześwietlania osób na swoich lotniskach, korzystając z prawa do przetestowania nowych technologii (rozdział 12.8 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 185/2010),
- D. mając na uwadze, że państwa członkowskie mogą stosować środki bardziej rygorystyczne od wspólnych podstawowych norm ustanowionych przez prawodawstwo unijne, a zatem mogą wprowadzać urządzenia do prześwietlania osób na swoim terytorium; mając na uwadze, że w takim przypadku powinny działać na podstawie oceny ryzyka i zgodnie z prawem UE; mając na uwadze, że środki te muszą być właściwe, obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne do zachodzącego ryzyka (art. 6 rozporządzenia (WE) nr 300/2008),
- E. mając na uwadze, że wprowadzenie urządzeń do prześwietlania osób przez państwa członkowskie w każdym z dwóch poprzednich przypadków uniemożliwia istnienie jednego systemu kontroli; mając na uwadze, że dalsze utrzymywanie się obecnej sytuacji sprawi, że wymagania funkcjonalne mające zastosowanie do państw członkowskich nie będą jednolite, a zatem nie będą z korzyścią dla pasażerów,
- F. mając na uwadze, że dyskusja na temat urządzeń do prześwietlania osób nie może być prowadzona w oderwaniu od ogólnej debaty na temat zintegrowanej koncepcji ogólnego bezpieczeństwa na europejskich lotniskach;
- G. mając na uwadze, że zdrowie jest wartością, której należy chronić i prawem, którego należy bronić; mając na uwadze, że narażenie na promieniowanie jonizujące stwarza ryzyko, którego należy unikać; w związku z tym uważa, że należy zabronić stosowania w Unii Europejskiej urządzeń wykorzystujących promieniowanie jonizujące, którego skutki są kumulatywne i szkodliwe dla zdrowia ludzkiego,
- H. mając na uwadze, że zarówno prawodawstwo UE, jak i ustawodawstwa państw członkowskich już wyznaczają normy w zakresie ochrony przed zagrożeniem zdrowia wynikającym z zastosowania technologii emitujących promieniowanie, a także w odniesieniu do limitów narażenia na takie promieniowanie, a także w odniesieniu do limitów narażenia na takie promieniowanie,
- I. mając na uwadze, że Komisja przeprowadziła konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, grupą roboczą utworzoną na mocy art. 29 oraz Europejską Agencją Praw Podstawowych i że ich opinie dotyczą istotnych kwestii związanych z zapewnieniem, że warunki korzystania z urządzeń do prześwietlania osób na lotniskach są zgodne z ochroną praw podstawowych,

Środa, 6 lipca 2011 r.

- J. mając na uwadze, że należy uwzględnić obawy związane ze zdrowiem, z zagwarantowaniem prawa do prywatności, wolności myśli, sumienia i wyznania, niedyskryminacji i ochrony danych, zarówno w odniesieniu do technologii, jak i jej zastosowania, przed rozważeniem możliwości wprowadzenia urządzeń do prześwietlania osób,
- K. mając na uwadze, że urządzenia do prześwietlania osób, oprócz tego, że gwarantują wyższy poziom bezpieczeństwa niż obecne urządzenia, powinny przyspieszyć kontrolę pasażerów i skrócić czas oczekiwania,

Finansowanie ochrony lotnictwa

- L. mając na uwadze, że Rada nie wyraziła jeszcze swojego stanowiska w sprawie opinii Parlamentu Europejskiego na temat dyrektywy w sprawie opłat za ochronę lotnictwa,

Środki bezpieczeństwa w odniesieniu do ładunku

- M. mając na uwadze, że w ostatnich akcjach terrorystycznych wykrytych przez wywiad planowano wykorzystać ładunek samolotu,
- N. mając na uwadze, że nie tylko pasażerowie, ale także ładunek i poczta są i powinny być przedmiotem odpowiednich środków bezpieczeństwa,
- O. mając na uwadze, że przesyłki towarowe i pocztowe przewożone samolotami pasażerskimi stanowią cel ataków terrorystycznych; mając na uwadze, że ponieważ poziom kontroli przesyłek towarowych i pocztowych jest niższy niż w przypadku pasażerów, należy zaostrzyć środki bezpieczeństwa przesyłek pocztowych i towarowych, które są przewożone samolotami pasażerskimi,
- P. mając na uwadze, że środki bezpieczeństwa powinny obejmować nie tylko lotnisko, ale także cały łańcuch dostaw,
- Q. mając na uwadze, że w odniesieniu do bezpieczeństwa lotnictwa operatorzy pocztowi odgrywają ważną rolę w zarządzaniu korespondencją i przesyłkami pocztowymi oraz że na skutek wdrożenia przepisów UE zainwestowano znaczne sumy i wprowadzono nowe technologie w celu zapewnienia zgodności z międzynarodowymi i europejskimi standardami bezpieczeństwa,

Współpraca międzynarodowa

- R. biorąc pod uwagę, że międzynarodowa koordynacja w zakresie środków ochrony lotnictwa jest konieczna w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony bez wielokrotnych kontroli pasażerów, oznaczających dodatkowe ograniczenia i koszty,

Szkolenie personelu przeprowadzającego kontrole

- S. mając na uwadze, że wstępne i ponawiane szkolenia personelu przeprowadzającego kontrole mają podstawowe znaczenie dla zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w lotnictwie przy jednoczesnym poszanowaniu godności pasażerów oraz ochrony danych osobowych,
- T. mając na uwadze, że przy przeglądzie dyrektywy Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty ⁽¹⁾ należy uwzględnić standardy społeczne, edukacyjne i szkoleniowe dla pracowników ochrony,

⁽¹⁾ Dz.U. L 272 z 25.10.1996, s. 36.

Środa, 6 lipca 2011 r.

Zagadnienia ogólne

1. uważa, że bezpieczeństwo lotnictwa wymaga zintegrowanego podejścia, z jednokrotną kontrolą bezpieczeństwa w odniesieniu do pasażerów, bagażu i ładunków, tak aby przy transporcie z jednego unijnego portu lotniczego do drugiego nie musiano ponownie przeprowadzać kontroli;
2. uważa, że szybkość i skuteczność kontroli pasażerów przy wykorzystaniu urządzeń do prześwietlania osób – w porównaniu z czasem potrzebnym na rewizję – stanowi wartość dodaną dla bezpieczeństwa w lotnictwie;
3. wzywa Komisję do przeprowadzenia badań dotyczących stosowania innych technik wykrywania materiałów wybuchowych, w tym ciał stałych, w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania zintegrowanego systemu do analizy ryzyka związanego z pasażerami, których podejrzewa się w uzasadniony sposób o to, że stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa, oraz z kontrolami bagażu i ładunku, w oparciu o wszystkie dostępne i wiarygodne informacje, szczególnie te pochodzące z policji, wywiadu, urzędów celnych i firm transportowych; uważa, że cały system powinien być podporządkowany dążeniu do wydajności i w pełni zgodny z art. 21 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej dotyczącym niedyskryminacji oraz z ustawodawstwem UE w dziedzinie ochrony danych;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia współpracy, zarządzania bezpieczeństwem i skutecznej wymiany informacji pomiędzy wszystkimi zaangażowanymi władzami i służbami oraz między tymi władzami a liniami lotniczymi i podmiotami zajmującymi się bezpieczeństwem, zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym;
6. wzywa Komisję do regularnego przeglądu listy zatwierdzonych metod kontroli oraz warunków i minimalnych standardów ich stosowania w celu uwzględnienia ewentualnych problemów, praktycznego doświadczenia i postępu technologicznego oraz zapewnienia, że wraz z rozwojem technologii wzrasta poziom skuteczności wykrywania oraz ochrona praw i interesów pasażerów i pracowników;
7. podkreśla znaczenie walki z terroryzmem i z przestępczością zorganizowaną, zagrażającą bezpieczeństwu Unii Europejskiej, co zostało już określone w programie sztokholmskim, oraz opowiada się za stosowaniem w tym celu i wyłącznie w tym kontekście środków bezpieczeństwa z myślą o zapobieganiu działaniom terrorystycznym i które są prawnie usankcjonowane, skuteczne, niezbędne w wolnym i otwartym społeczeństwie demokratycznym oraz proporcjonalne w stosunku do wytyczonego celu, a ponadto w pełni przestrzegają Karty praw podstawowych UE oraz europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC); przypomina, że zaufanie obywateli do instytucji ma zasadnicze znaczenie oraz że z tego względu należy znaleźć odpowiednią równowagę między dążeniem do bezpieczeństwa i gwarancją swobód i praw podstawowych;
8. w związku z tym podkreśla, że wszelkie środki zwalczania terroryzmu powinny być w pełni zgodne z podstawowymi prawami i obowiązkami Unii Europejskiej, które są niezbędne w demokratycznym społeczeństwie i które muszą być proporcjonalne, bezwzględnie konieczne, prawnie usankcjonowane i tym samym ograniczone w ramach specyficznego wyznaczonego im celu;

Urządzenia do prześwietlania osób

9. wzywa Komisję do zaproponowania umieszczenia urządzeń do prześwietlania osób na liście zatwierdzonych metod kontroli, pod warunkiem że towarzyszyć im będą odpowiednie przepisy i wspólne minimalne normy ich stosowania, jak określono w niniejszej rezolucji, wyłącznie po uprzednim przeprowadzeniu oceny skutków, której Parlament Europejski żądał w 2008 r., która potwierdzi brak zagrożeń dla zdrowia pasażerów, ochrony danych osobowych, godności i prywatności pasażerów, a także wykaże ich skuteczność;

Środa, 6 lipca 2011 r.

10. uważa, że stosowanie urządzeń do prześwietlania osób powinno być regulowane wspólnymi normami UE, procedurami i standardami określającymi nie tylko kryteria skuteczności wykrywania, ale również niezbędne środki ochrony zdrowia i podstawowych praw i interesów pasażerów, pracowników, członków załóg i personelu ochrony;

11. uważa, że urzędnicy do prześwietlania osób powinny przyspieszać tempo kontroli na lotniskach i skrócić czas jej trwania oraz ograniczyć niedogodności dla pasażerów, i w związku z tym wzywa Komisję, by uwzględniła ten aspekt w swoim wniosku ustawodawczym;

12. proponuje w szczególności, aby po ustanowieniu wspólnych przepisów dotyczących stosowania urządzeń do prześwietlania osób Komisja dokonywała regularnie, gdy okaże się to konieczne, ich przeglądu w celu dostosowania postanowień w zakresie ochrony zdrowia, prywatności, danych osobowych i praw podstawowych do postępu technologicznego;

Konieczność i proporcjonalność

13. wierzy, że eskalacja terroryzmu wymaga od władz publicznych działań w zakresie ochrony i zapobiegania, których domagają się społeczeństwa demokratyczne;

14. uważa, że skuteczność wykrywania przy użyciu urządzeń do prześwietlania osób jest o wiele wyższa niż przy użyciu obecnych wykrywaczy metali, szczególnie w odniesieniu do przedmiotów niemetalicznych i cieczy; kontrole przy ich użyciu są też mniej irytujące, mniej czasochłonne i budzą mniejsze zastrzeżenia niż rewizja osobista;

15. uważa, że pod warunkiem istnienia odpowiednich zabezpieczeń stosowanie urządzeń do prześwietlania osób stanowi lepszą opcję w porównaniu z innymi mniej wymagającymi metodami kontroli, które nie zagwarantowałyby podobnego poziomu ochrony; przypomina, że w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa jednym z naszych priorytetów powinno pozostać wykorzystywanie w szerokim zakresie służb wywiadowczych oraz zatrudnianie dobrze wyszkolonych pracowników odpowiedzialnych za bezpieczeństwo portów lotniczych;

16. jest zdania, że problemy i wymogi związane z ochroną prywatności i zdrowia można rozwiązać za pomocą dostępnych metod i technologii; uważa, że obecnie rozwijane technologie mają duży potencjał i że trzeba stosować najlepsze aktualnie dostępne technologie;

17. stoi na stanowisku, że zainstalowanie skanerów ciała znajduje się w zakresie odpowiedzialności i kompetencji państw członkowskich UE, uważa jednakże, że konieczna jest dalej idąca harmonizacja stosowania skanerów, żeby stworzyć spójną europejską przestrzeń bezpieczeństwa;

18. uważa, że gdy państwa członkowskie decydują się na instalację urządzeń do prześwietlania osób, urzędnicy te muszą spełniać minimalne standardy i wymagania określone przez UE dla wszystkich państw członkowskich bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do stosowania bardziej rygorystycznych środków;

19. uważa, że państwa członkowskie powinny zwiększyć liczbę punktów kontroli i pracowników zajmujących się bezpieczeństwem, aby zagwarantować, że zainstalowanie skanerów ciała nie będzie miało wpływu na pasażerów;

20. jest zdania, że decyzję odnośnie do wykorzystania urządzeń do prześwietlania osób należy pozostawić pasażerom, a w przypadku odmowy powinni oni poddać się alternatywnej metodzie kontroli, która zapewni ten sam poziom skuteczności co urządzenia do prześwietlania osób oraz pełne poszanowanie praw i godności pasażerów; podkreśla, że odmowa nie powinna powodować wzrostu podejrzeń wobec odmawiającego pasażera;

Środa, 6 lipca 2011 r.

Zdrowie

21. przypomina, że europejskie i krajowe przepisy powinny stosować się uwzględniając w szczególności zasadę ALARA (ang. As Low As Reasonably Achievable);
22. wzywa państwa członkowskie do stosowania technologii o najmniej szkodliwym wpływie na zdrowie człowieka, które stanowią zadowalające rozwiązanie pozwalające rozwiązać obawy związane z ochroną prywatności obywateli;
23. uważa, że narażenie na kumulujące się dawki promieniowania jonizującego+ jest nie do zaakceptowania; uważa w związku z tym, że wszystkie technologie stosujące promieniowanie jonizujące powinny być wyraźnie wyłączone ze stosowania w kontrolach bezpieczeństwa;
24. wzywa Komisję, by w ramach przyszłego ramowego programu badań rozważyła możliwość wykorzystania technologii absolutnie nieszkodliwej dla wszystkich grup osób oraz która jednocześnie gwarantowałaby bezpieczeństwo transportu lotniczego;
25. wzywa państwa członkowskie do okresowego monitorowania długoterminowych skutków narażenia na działanie urządzeń do prześwietlania osób z uwzględnieniem ostatnich postępów naukowych oraz do kontrolowania właściwego instalowania, stosowania i funkcjonowania tych urządzeń;
26. nalega, aby odpowiednio uwzględniono przypadki szczególne i stosowano sprawiedliwe i zindywidualizowane procedury w stosunku do osób z problemami zdrowotnymi lub komunikacyjnymi, na przykład kobiet ciężarnych, dzieci, osób starszych i niepełnosprawnych oraz osób posiadających wszczepioną aparaturę medyczną (np. protezy ortopedyczne i rozruszniki serca), jak również wszystkich osób posiadających przy sobie leki lub urządzenia medyczne potrzebne do podtrzymania zdrowia (np. strzykawki, insulina);

Obrazy ciała

27. uważa, że należy stosować jedynie postacie schematyczne oraz podkreśla, że nie należy wykonywać obrazów ciała;
28. podkreśla, że dane wygenerowane podczas kontroli nie mogą być wykorzystywane do żadnych innych celów niż wykrywanie przedmiotów zakazanych, można je wykorzystywać jedynie w czasie, jaki jest konieczny do przeprowadzenia kontroli, muszą być niszczone po zakończeniu kontroli danej osoby i nie mogą być przechowywane;

Zakaz dyskryminacji

29. uważa, że normy operacyjne muszą gwarantować, że stosowany jest proces losowego wyboru, a pasażerowie mający przejść przez urządzenie do prześwietlania osób nie mogą być wybierani w oparciu o dyskryminujące kryteria;
30. podkreśla, że wszelkie formy profilowania na przykład w oparciu o płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, cechy genetyczne, język, religię lub wyznanie są niedopuszczalne jako część procedury wyboru osób do kontroli lub w związku z odmową poddania się tej czynności;

Ochrona danych

31. uważa, że wszystkie urządzenia do prześwietlania osób powinny stosować neutralny obraz sylwetki celem ochrony tożsamości pasażerów i zagwarantowania, że nie można ich będzie zidentyfikować za pomocą obrazów żadnej części ciała;

Środa, 6 lipca 2011 r.

32. podkreśla, że stosowana technologia nie może mieć możliwości przechowywania ani zapisu danych;

33. przypomina, że stosowanie urządzeń do prześwietlania osób musi być zgodne z przepisami dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych;

34. podkreśla, że państwa członkowskie, które postanowią skorzystać z urządzeń do prześwietlania osób powinny mieć możliwość, zgodnie z zasadą pomocniczości, zastosować przepisy ostrzejsze niż przewidziane w prawodawstwie europejskim regulującym ochronę obywateli i ich danych osobowych;

Informowanie osób poddawanych kontrolom

35. jest zdania, że osoby poddawane kontrolom powinny z wyprzedzeniem otrzymać wyczerpujące informacje, w szczególności na temat tego, jak działa dane urządzenie, jakie są warunki ochrony prawa do godności, prywatności i danych oraz o możliwości odmowy przejścia przez urządzenie;

36. zwraca się do Komisji o włączenie do swoich kampanii informacyjnych o prawach pasażerów lotniczych części, która dotyczyłaby praw pasażerów odnoszących się do kontroli bezpieczeństwa i urządzeń do prześwietlania ciała;

Traktowanie osób poddawanych kontrolom

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły specjalne szkolenia dla pracowników ochrony odpowiedzialnych za korzystanie z urządzeń do prześwietlania osób, tak aby respektowano prawa podstawowe pasażerów, godność osobistą, ochronę danych i zdrowia; w związku z tym uważa, że bardzo użytecznym instrumentem może być kodeks postępowania personelu ochrony odpowiedzialnego za obsługę urządzeń do prześwietlania osób;

Finansowanie ochrony lotnictwa

38. przypomina swoje stanowisko z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie opłat za ochronę lotnictwa;

39. uważa, że opłaty za ochronę lotnictwa powinny być przejrzyste, że powinny być wykorzystywane wyłącznie na pokrycie kosztów ochrony, a państwa członkowskie, które postanowią zastosować bardziej rygorystyczne środki powinny finansować dodatkowe koszty z tym związane;

40. apeluje do Rady, aby niezwłocznie przyjęła stanowisko w pierwszym czytaniu w sprawie opłat za ochronę lotnictwa, z uwagi na fakt, że prawodawstwo dotyczące bezpieczeństwa lotnictwa oraz prawodawstwo dotyczące opłat za ochronę lotnictwa są ściśle powiązane;

41. sugeruje podanie na bilecie każdego pasażera kosztów środków bezpieczeństwa;

Zakaz przewozu płynów, aerozoli i żelów

42. przypomina i podtrzymuje swoje stanowisko w sprawie zniesienia zakazu przewozu płynów w 2013 r., zgodnie z prawem UE; w związku z tym apeluje do interesariuszy, Komisji, państw członkowskich i branży lotniczej aby podjęły bliską współpracę celem zagwarantowania, że ograniczenia w zakresie przewozu płynów na pokładzie samolotu zostaną zniesione, z korzyścią dla pasażerów;

Środa, 6 lipca 2011 r.

43. zachęca państwa członkowskie i lotniska do zrobienia wszystkiego, co niezbędne do zapewnienia odpowiednich technologii na czas, tak aby koniec zakazu przewozu płynów w przewidzianych terminach nie prowadził do zmniejszenia ochrony;

44. z tego względu uważa, że wszystkie zainteresowane strony powinny robić to, co konieczne, aby przejście od zakazu przewozu płynów, aerozoli i żelów do ich kontroli przebiegało w sposób jak najbardziej zadowalający i jednolity, przy jednoczesnym przestrzeganiu praw pasażerów;

Środki bezpieczeństwa w odniesieniu do ładunku

45. uważa, że – w oparciu o analizę ryzyka – kontrola ładunku i poczty powinna być współmierna do zagrożeń związanych z ich transportem oraz że należy zagwarantować odpowiedni poziom bezpieczeństwa, szczególnie w przypadku przewozu ładunku i poczty na pokładzie samolotów pasażerskich;

46. przypomina, że prześwietlanie 100 % ładunków nie jest możliwe do zrealizowania; zwraca się do państw członkowskich o kontynuowanie starań w celu wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 300/2008 oraz powiązanego rozporządzenia Komisji (UE) nr 185/2010 w celu zwiększenia bezpieczeństwa w całym łańcuchu dostaw;

47. uważa, że poziom ochrony ładunku jest nadal różny w poszczególnych państwach członkowskich i że z myślą o jednokrotnej kontroli bezpieczeństwa należy zapewnić właściwe wdrożenie istniejących środków w zakresie kontroli ładunku i poczty w obrębie UE, a także uznawać pracowników mianowanych do tych celów przez inne państwo członkowskie;

48. jest zdania, że środki bezpieczeństwa podejmowane przez państwa członkowskie w zakresie ładunku lotniczego i poczty oraz weryfikacja tych środków przez Komisję zaostrzyły się, i z tego względu uważa za absolutnie kluczowe rozważenie opracowania sprawozdania technicznego w celu wykrycia słabości obecnego systemu kontroli ładunku i możliwych rozwiązań tych kwestii;

49. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia kontroli i weryfikacji ładunków lotniczych, w tym także w zakresie zatwierdzania uprawnionych pracowników i znanych spedytorów; w tym celu podkreśla potrzebę istnienia większej liczby inspektorów na szczeblu krajowym;

50. podkreśla potencjał informacji celnych przy obliczaniu ryzyka związanego z konkretnymi wysyłkami oraz wzywa Komisję do kontynuowania prac nad ewentualnym wykorzystaniem elektronicznych systemów celnych do celów bezpieczeństwa lotnictwa, wykorzystując zwłaszcza unijny program „Import Control System” przeznaczony do poprawy współpracy służb celnych;

51. wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia bezpieczeństwa ładunków pochodzących z państw trzecich już na lotnisku w kraju pochodzenia i określenia kryteriów identyfikowania ładunków o dużym ryzyku, określając jednoznacznie odpowiedzialność poszczególnych zaangażowanych stron;

52. zwraca się do Komisji, aby w programie bezpieczeństwa wzięto pod uwagę specyfikę wszystkich zainteresowanych stron i zharmonizowano środki bezpieczeństwa związane z wymianą poczty i ładunków z koniecznością zapewnienia dynamicznej gospodarki, która będzie sprzyjać wymianie handlowej, jakości usług oraz rozwojowi handlu elektronicznego;

53. wzywa Komisję do przedstawienia jednolitego systemu kształcenia i szkolenia pracowników ochrony w odniesieniu do kontroli ładunków, aby uwzględnić najnowszy postęp techniczny w dziedzinie bezpieczeństwa;

Środa, 6 lipca 2011 r.

Współpraca międzynarodowa

54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i krajami trzecimi w zakresie oceny ryzyka i systemów wywiadowczych w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania światowych norm regulacyjnych w ramach ICAO w celu wspierania wysiłków państw trzecich we wdrażaniu tych standardów w dążeniu do wzajemnego uznawania środków bezpieczeństwa oraz do celu, jakim jest wykonywanie jednej skutecznej kontroli bezpieczeństwa;

*

* *

56. uważa, że procedura komitetowa w sektorze bezpieczeństwa lotnictwa – przynajmniej w przypadku środków, które mają wpływ na prawa obywateli – jest nieodpowiednia, oraz apeluje o pełne zaangażowanie Parlamentu w ramach procedury współdecyzji;

57. oczekuje, że Komisja opracuje wniosek ustawodawczy w celu dostosowania rozporządzenia (WE) nr 300/2008, uwzględniając własną deklarację Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. w związku z przyjęciem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję;

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Kobiety i kierownictwo przedsiębiorstw

P7_TA(2011)0330

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kobiet i kierownictwa przedsiębiorstw (2010/2115(INI))

(2013/C 33 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając IV światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i program działania przyjęte w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ „Pekin +5”, „Pekin +10” i „Pekin +15”, dotyczące dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie pekińskiej deklaracji i programu działania, przyjęte odpowiednio w dniu 9 czerwca 2000 r., w dniu 11 marca 2005 r. i w dniu 12 marca 2010 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW), przyjętą w 1979 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 1, 2, 3, 4, 5, 21 i 23,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, podkreślający wartości podzielane przez państwa członkowskie, np. pluralizm, niedyskryminację, tolerancję, sprawiedliwość, solidarność oraz równouprawnienie kobiet i mężczyzn,